

قانون مبارزه با پولشویی ناقض رازداری حرفه ای وکلای دادگستری است وکیل دکتر حمیدرضا میرزاجانی*

چکیده

اصولاً در جریان مشاوره و دفاع از حقوق موکل، اطلاعات زیادی از زندگی خصوصی آن ها در اختیار وکیل دادگستری قرار می گیرد. گاهی برخی از این اطلاعات به قدری مهم می باشند که افشاء یا عدم افشاء آن می تواند بر روند دادرسی اثر گذارد، اما بهر حال وکیل دادگستری به دلیل شرایط خاص شغلی و حرفه ای به آنها دسترسی می یابد. اما چه مواردی باید به عنوان رازداری حرفه ای وکیل دادگستری تلقی شده و وی حق افشاء آن را ندارد نیاز به بحثی مفصل دارد. در اینجا هدف آنست رازداری و افشاء اسراری که در جریان مشاوره و یا دادرسی کیفری در اختیار وکیل قرار گرفته و آن احتمال ارتکاب به جرم از سوی موکل می رود، مورد بررسی قرار گیرد. چرا که اینک قانونگذار در ماده ۶ قانون مبارزه با پولشویی مصوب دوم بهمن ۱۳۸۶ و آئین نامه اجرائی آن مصوب نهم آذر ۱۳۸۸ وکلای دادگستری را مکلف کرده ضمن شناسایی ارباب رجوع خود، موارد مشکوک را به واحد اطلاعات مالی مستقر در دبیرخانه مبارزه با پولشویی اعلام نمایند و در صورت استتکاف و عدم ارائه گزارش تشکیک متهم به همکاری با مباشر جرم پولشویی خواهند شد. بنابراین بررسی حدود الزامات، تعهدات و وظایف قانونی وکیل دادگستری در قانون مبارزه با پولشویی و اظهار موارد مشکوک با در نظر داشتن اصل رازداری حرفه ای وی، حائز اهمیت می باشد.

واژگان کلیدی

راز داری، پول شویی، اظهار موارد مشکوک، وکیل دادگستری.

امروزه جرائم مالی به خطری بزرگ برای کشورها تبدیل شده است، به نحوی که جمع آوری اموال برای توسعه قدرت شبکه های جنائی بین-المللی به وسیله تظهير پول های کثیف، موجبات آشفته گي اقتصاد سالم جوامع را فراهم آورده است. این در حالی است که حجم اقدامات مجرمانه به حدی است که ارائه یک آمار دقیق از اقدامات انجام شده در بخش اقتصاد زیرزمینی مشکل به نظر می رسد، لیکن متخصصین امر حداکثر میزان فرآورده های مجرمانه در اقتصاد جهانی، را در حدود ۱۰۰۰ میلیارد دلار برآورد کرده اند. نظر به این که جرم پول شویی^۱ به صورتی پیچیده و آتی در عملیات اقتصادی و تجاری انجام می پذیرد و باعث سرمایه گذاری مجرمین در بخش های مختلف اقتصاد سالم و بر خلاف قوانین و مقررات حاکم بر امور مالی و پولی می گردد، بنابراین دولت به تنهایی امکان مقابله با این خطر را بدون همکاری و مشارکت اشخاصی که بازرگان این امور مالی می باشند، ندارد. درواقع مبارزه برعلیه پول شویی و تأمین کنندگان مالی اعمال تروریستی باید براساس یک مشارکت نزدیک بین مشاغل مرتبط با عملیات مالی و سازمان متولی مبارزه با آن پایه ریزی گردد.

یکی از اشخاصی که بر حسب شغل خود می تواند موضوع این مبارزه قرار گیرد، وکیل دادگستری است. بر همین اساس گروه اقدامات مالی^۲ برای اولین بار در چهارمین توصیه از ۴۰ توصیه نامه خود برای مبارزه برعلیه پول شویی و تأمین کنندگان مالی اعمال تروریستی به کشورهای جهان توصیه کرد «اشخاص دارای مشاغل مالی و غیرمالی می بایست تدابیری برای مبارزه برعلیه پول شویی اتخاذ نمایند. آن ها باید مراقبت کنند که قوانین راز داری حرفه ای این اشخاص مانعی برای اجرای توصیه های گروه اقدامات مالی نباشد»^(۱). بنابراین در توصیه های ۵ تا ۱۶ این گروه از کشورهای جهان درخواست شده مقرراتی وضع نمایند تا براساس آن صاحبان مشاغل غیرمالی از جمله وکلای دادگستری مکلف گردند نسبت به فعالیت های مالی مشتریان خود هوشیار بوده و موارد مشکوک را به سازمان اطلاعات مالی کشور متبوع خود اعلام نمایند.

اما اصل تابعیت وکلای دادگستری از مقررات مبارزه با پول شویی در تعارض آشکار با دو ضرورت مهم، حاکمیت قانون و رازداری حرفه ای این افراد است. زیرا از یک طرف به منظور برقراری ثبات و امنیت اقتصادی، مبارزه با پول شویی امری اجتناب ناپذیر است و از طرف دیگر در جهت حمایت از حقوق افراد و حفظ آبروی آن ها، حفظ اسرار ایشان توسط وکلای دادگستری از اصول حرفه ای و مسلّم این شغل است که نباید خدشه دار شود.

قانون گذار ایران در ماده ۶ قانون مبارزه با پول شویی مصوب دوم بهمن ۱۳۸۶ و آئین نامه

1) Finance Criminelle

2) The Financial Action Task Force (FATF) Le Groupe d'Action Financière (GAFI)

اجرائی آن مصوب یازدهم آذر ماه ۱۳۸۸، وکلای دادگستری را مکلف کرده ضمن شناسایی ارباب رجوع خود، موارد مشکوک را به واحد اطلاعات مالی مستقر در دبیرخانه شورای عالی مبارزه با پول شویی اعلام نمایند و در صورت استتکاف و عدم ارائه گزارش تشکیک متهم به ارتکاب جرم پول شویی خواهند شد. ما در این جا به طور خلاصه این تعارض آشکار بین مقررات مبارزه با پولشویی و رازداری حرفه ای وکلای دادگستری را مورد بررسی قرار داده و راهکارهای علمی و عملی را به منظور رفع این معضل ارائه خواهیم داد.

فصل اول - تعهدات قانونی وکلای دادگستری در مبارزه با پول شویی

۱) عموماً: امروزه کارشناسان امر مبارزه با جرم پول شویی بیشتر از این که نظر خود را بر چگونگی مجازات مرتکبین این جرم معطوف دارند به دنبال روش های مؤثرتری برای پیش گیری از ارتکاب این بزه می باشند. بنابراین تحقیقات نشان داده است که پیش گیری از وقوع جرم پول شویی باعث شده، نه تنها از میزان ارتکاب به آن کاسته شود، بلکه هزینه های ناشی از این جرم نیز کاهش یابد. بر این اساس ضرورت همکاری و تبادل اطلاعات بین بازیگران در عرصه مالی و پولی با سازمان های مبارزه با پول شویی امری اجتناب ناپذیر دانسته شده است. زیرا این مشارکت از یک طرف باعث می شود که درآمدهای ناشی از جرم نتواند به سهولت وارد چرخه اقتصاد سالم جوامع شود و از طرف دیگر موجب ضعف مالی سازمان های جنائی می گردد و در نتیجه دولت می تواند بهتر از سرمایه ها و درآمدهای سالم حمایت کند. از این رو امروزه وضع قانون برای مشارکت بازیگران عرصه مالی و پولی جامعه و اظهار موارد مشکوک توسط آن ها، از زمره یکی از موارد مهم پیش بینی شده در سیاست جنائی کشورها در زمینه مبارزه با پول شویی می باشد.

درواقع سیاست جنائی در امر مبارزه با پول شویی بر اساس دو مقوله مهم «پیشگیری از وقوع جرم» و «سرکوب و مجازات مرتکبین آن» در قوانین و مقررات داخلی و بین المللی پیش بینی شده است.^(۲) بر این اساس در مقررات بین المللی به کشورهای جهان توصیه شده، پول شویی را در قوانین داخلی خود جرم انگاری نموده، روش های پیشگیری از وقوع آن را پیش بینی کنند و علاوه بر اتخاذ تدابیر پیش گیرانه مزبور برای مرتکبین آن مجازات نیز در نظر بگیرند. شایان ذکر است که این تدابیر پیش گیرانه در اولین توصیه نامه گروه اقدامات مالی^۳ در سال ۱۹۹۰ در چهل مورد ارائه گردیده و برای مبارزه ای مؤثرتر در سال ۲۰۰۴ میلادی این توصیه نامه مورد اصلاح واقع شده است.^(۳) در مجموع تدابیر پیش گیرانه در دو موضوع تعهد بر هوشیار بودن و تعهد بر اظهار موارد مشکوک توسط اشخاص مشمول قانون مبارزه با پول شویی مد نظر قرار گرفته است.

گفتار اول - تعهد بر هوشیار بودن

۲) تعریف تعهد بر هوشیار بودن - موضوع شناسایی ارباب رجوع و مشتری از اولین مواردی

بود که در مبارزه با پول شویی مدّ نظر صاحب نظران و کارشناسان قرار گرفت. درواقع این موضوع برای اولین بار توسط کمیته بال^(۴) با در نظر گرفتن اصل «مشتري خود را بشناسيد» به بانک ها توصیه شد. بر اساس این اصل صاحبین مشاغل باید مشتري خود را شناسائی کنند و این شناسائی اصولاً در دو مرحله انجام می شود: نخست قبل از هرگونه مرادده مالی و دوم در طول زمان و مدتی که این رابطه برقرار است.

قانون مبارزه با پول شویی و آئین نامه اجرائی آن تعریفی از تعهد اشخاص بر هوشیاری در ارتباط با فعالیت های مالی مشتریان شان ارائه نداده، اما از آن ها خواسته است در هنگام مرادده مالی با ارباب رجوع، او را شناسائی نمایند. درواقع تعهد بر هوشیاری عبارت است از این که اشخاص مشمول قانون مبارزه با پول شویی مکلفند مشتریان خود را شناسائی کرده و سپس در فعالیت های مالی خود با آن ها مراقبت و احتیاط لازم را به عمل آورند و در صورت امکان فعالیت آن ها با دیگران را نیز تحت نظر داشته باشند.

(۳) شناسایی ارباب رجوع - بند ب ماده ۲ آئین نامه اجرائی قانون مبارزه با پول شویی
 ارباب رجوع را این گونه تعریف می کند: «مشتري و یا هر شخص اعم از اصل، وکیل یا نماینده قانونی که برای برخورداری از خدمات، انجام معامله، نقل و انتقال وجوه و اموال گران قیمت (نظیر طلا، جواهرات، عتیقه و آثار هنری گران بها و غیره) به اشخاص حقیقی و حقوقی مشمول قانون مراجعه می نماید». این آئین نامه چگونگی شناسائی اشخاص حقیقی را با اشخاص حقوقی به طور مجزا توضیح داده و از کلیه اشخاص مشمول قانون خواسته است در هنگام مرادده مالی با این اشخاص مدارکی را از آن ها دریافت کرده و از این طریق آن ها را مورد شناسائی قرار دهند. البته لازم به ذکر است که این شناسائی به دو مرحله شناسائی اولیه^(۵) و شناسائی کامل^(۶) تقسیم می شود که اشخاص مشمول مکلفند درخصوص مرادودات مالی خود با ارباب رجوع این موارد را رعایت کنند.^(۷)

گفتار دوم - تعهد بر اعلام موارد مشکوک

(۴) عموّمات - تعهد بر اعلام موارد مشکوک یکی دیگر از تدابیر توصیه شده توسط گروه اقدامات مالی است. اما باید توجه داشت که درخصوص اظهار موارد مشکوک باید به سه سؤال اساسی پاسخ داد: ۱- چه اشخاصی مکلف به اظهار و اعلام موارد مشکوک می باشند؟ ۲- چه مواردی باید به عنوان موارد مشکوک اظهار و اعلام شود؟ و ۳- موارد مشکوک به چه مرجعی باید اعلام شود؟

(۵) اشخاص مشمول - قانون گذار در مواد ۵ و ۶ قانون مبارزه با پول شویی مصوب ۱۳۸۶
 اشخاصی که مکلف به اعلام موارد مشکوک می باشند، را پیش بینی کرده است. بدین ترتیب کلیه اشخاص دارای مشاغل مالی از قبیل بانک ها، موسسات مالی و اعتباری، بیمه ها، صندوق قرض الحسنه، بنیادها و مؤسسات خیریه و شهرداری ها و اشخاص دارای مشاغل غیر مالی هم چون سردفتران اسناد رسمی، وکلای دادگستری، حسابرسان، حسابداران،

4) Know your customer

کارشناسان رسمی دادگستری و بازرسان قانونی مکلفند آیین نامه‌های مصوب هیأت وزیران در اجرای قانون مبارزه با پول شویی را به مورد اجرا گذارده و اطلاعات مورد نیاز در اجرای این قانون را که هیأت وزرا تصویب کرده است حسب درخواست شورای عالی مبارزه با پول شویی به این شورا اعلام نمایند. در همین راستا نیز بند ط ماده یک آئین نامه اجرایی قانون مبارزه با پول شویی با تأکید مجدد بر این که اشخاص مزبور مکلفند موارد مشکوک را اظهار و اطلاعات لازم را به واحد اطلاعات مالی مستقر در دبیرخانه مبارزه با پول شویی اعلام دارند، اشخاص مشمول را تعریف کرده است.

۶) موارد مشکوک- وفق بند «و» ماده یک آئین نامه اجرایی قانون مبارزه با پول شویی، منظور از موارد مشکوک کلیه معاملاتی است که براساس اطلاعات و قرائن و شواهد ظن بر این باشد که به منظور پول شویی انجام می شود و یا این که تشکیک نسبت به پول یا هر نوع مالی است که براساس قرائن و شواهد از طریق جرم به دست آمده است. البته از نظر قانون گذار قرائن و شواهد منطقی عبارت است از شرایط و مقتضیاتی که یک انسان متعارف را وادار به تحقیق درخصوص منشأ مال و سپرده گذاری یا سایر عملیات مربوط می نماید.^(۸) آئین نامه اجرایی به برخی از این عملیات معاملات مشکوک هم چون موارد ذیل اشاره دارد:

- معاملات و عملیات مالی مربوط به ارباب رجوع که بیش از سطح فعالیت مورد انتظار وی باشد.
- کشف جعل، اظهار کذب و یا گزارش خلاف واقع از سوی ارباب رجوع قبل یا بعد از آن که معامله‌ای صورت گیرد و نیز در زمان اخذ خدمات پایه.
- معاملاتی که به هر ترتیب مشخص شود ذی نفع واقعی حداقل یکی از متعاملین ظاهری آن شخص یا اشخاص دیگری بوده‌اند.
- معاملات تجاری بیش از سقف مقرر^(۹) که با موضوع فعالیت ارباب رجوع و اهداف تجاری شناخته شده از وی مغایر باشد.
- معاملاتی که اقامتگاه قانونی طرف معامله در مناطق پرخطر (از نظر پول شویی) واقع شده باشد.
- معاملات بیش از سقف مقرر که ارباب رجوع، قبل یا حین معامله از انجام آن انصراف داده و یا بعد از انجام معامله بدون دلیل منطقی نسبت به فسخ قرارداد اقدام نماید.
- معاملاتی که طبق عرف کاری اشخاص مشمول، پیچیده، غیرمعمول و بدون اهداف اقتصادی واضح می باشد.

فصل دوم - تعهدات متعارض و کلای دادگستری در امر رازداری حرفه ای و

اظهار موارد مشکوک

گفتار نخست - عموماً

سرّ به معنای کار پوشیده و مخفی و راز است.^(۱۰) برای این که علت راز داری حرفه ای توسط وکلای دادگستری را مورد بررسی قراردهیم باید به این سؤال پاسخ دهیم که چرا وکیل

دادگستری متعهد به حفظ اسرار موکلین خود می باشد؟

حفظ اسرار موکل از زمره مواردی است که از دو منظر، اخلاق حرفه ای و مقررات قانونی برای وکلای دادگستری لازم الاجرا است. از نظر اخلاق حرفه ای، وکلای دادگستری طرف اعتماد موکل خود بوده و حق ندارند از این اعتماد سوء استفاده کرده اسرار ایشان را نزد دیگران فاش نمایند. از دیدگاه قانونی نیز موضوع حفظ اسرار موکل، به مناسبت شغل این اشخاص امری تعهدآور بوده که در صورت نقض این تعهد، فرد خاطی توسط قانون گذار مستحق تعقیب انتظامی و کیفری می باشد. در بند دو ماده ۸۱ آئین نامه لایحه قانونی وکلا آمده است: «متخلف در موارد ذیل به مجازات انتظامی درجه پنج (ممنوعیت از سه ماه تا سه سال) محکوم خواهد شد. بند دو در صورتی که به واسطه وکالت از اسرار موکل مطلع شده و آن را افشا نماید، اعم از این که اسرار مزبور مربوط به امر وکالت یا شرافت و حیثیت و اعتبار موکل باشد». در همین راستا ماده ۶۴۸ قانون مجازات اسلامی مقرر می دارد: اطباء و جراحان و ماماها و دارو فروشان و کلیه کسانی که به مناسبت شغل یا حرفه خود محرم اسرار می شوند هرگاه در غیر از موارد قانونی، اسرار مردم را افشا کنند، به سه ماه و یک روز تا یک سال حبس و یا به یک میلیون پانصد هزار تا شش میلیون ریال جزای نقدی محکوم می شوند». هم چنین قانون گذار در ماده ۱۰۶ قانون آئین دادرسی کیفری اخیر التصویب مقرر داشته: «هرگاه متهم نوشته های خود را که مؤثر در کشف جرم است به وکیل خود یا شخص دیگری سپرده باشد، دادرس می تواند آن ها را برحسب مورد در حضور وکیل یا آن شخص بررسی نماید و در صورت استتکاف از ارائه آن ها، مستتکف به مجازات مقرر برای خلاصی متهم از محاکمه محکوم خواهد شد».

این تعهد از زمان ارائه اطلاعات توسط موکل به وکیل آغاز گردیده و هیچ وقت قابل فاش شدن نیست. در واقع این موضوع ضامن اعتماد موکل به وکیل، دفاع از حقوق و آزادی وی و حفظ استقلال وکیل دادگستری می باشد. بنابراین تکلیف اخیر قانون مبارزه با پول شویی که به طور مطلق وکلای دادگستری را هم چون دیگر مشاغل بدون در نظر گرفتن شرایط خاص این اشخاص، مکلف به نقض رازداری حرفه ای و اظهار موارد مشکوک به واحد اطلاعات مالی مستقر در دبیرخانه شورای عالی مبارزه با پول شویی دانسته، به نظر می رسد برخلاف عرف وکالتی در جهت دفاع از حقوق موکل باشد. زیرا ضمن خدشه دار نمودن استقلال وکیل دادگستری، از وی می خواهد برخلاف اعتماد ایجاد شده مطالبی را بر علیه موکل خود اعلام دارد. گرچه ما منکر همکاری و نقش بسزای وکلای دادگستری در امر مبارزه با پول شویی نیستیم، اما باید به این مهم توجه کرد که وکلای دادگستری در زمانی که طرف مشاوره حقوقی بوده و یا وارد دادرسی برای دفاع از حقوق موکل شده اند، دیگر حق ندارند اطلاعات اکتسابی از وی را فاش نمایند.

گفتار دوم - چگونگی رفع تعارضات موجود در امر راز داری حرفه ای وکلای دادگستری

در حال حاضر هیچ گونه ملاکی قانونی برای رفع این تعارضات در دست نیست و به نظر می رسد در این مورد باید به مقررات بین المللی مراجعه کرد. در این خصوص گروه اقدامات مالی در توصیه شماره ۳۳ خود وکلای دادگستری را زمانی که به عنوان وکیل و نماینده قانونی وارد معامله یا عملیات مالی از طرف موکل می شوند مکلف به اظهار موارد مشکوک دانسته است، اما در بند یک تفسیر توصیه نامه مزبور اعلام داشته هنگامی که این اطلاعات بر اثر شرایط شغلی و حرفه ای به صورت پوشیده و به صورت راز حرفه ای به دست وکلای دادگستری رسیده، آن ها تکلیفی در اظهار موارد مشکوک ندارند. بنابراین وکلای دادگستری زمانی که طرف مشاوره حقوقی بوده و یا برای دفاع از حقوق موکل وارد دادرسی شده اند، دیگر حق ندارند اطلاعات اکتسابی از موکل خود را ولو در راستای مبارزه با پول شویی فاش نمایند.

نتیجه

در پایان نتیجه می گیریم، گرچه به منظور برقراری ثبات و امنیت اقتصادی، مبارزه با پول شویی امری اجتناب ناپذیر بوده و وکیل دادگستری نیز بر حسب شغلش باید در این جهت همکاری لازم را بنماید، اما این امر نباید ما را از حمایت از حقوق افراد و حفظ آبرو و اسرار آن ها غافل کند. بنابراین در خصوص اصل تابعیت وکلای دادگستری از مقررات مبارزه با پول شویی بایستی به گونه ای وضع شود که هرگونه تعارض بین دو ضرورت مهم حاکمیت قانون و رازداری حرفه ای آن ها را برطرف کند. از این رو به نظر می رسد وکلای دادگستری می بایست از طریق نمایندگان قانونی خود با ارائه اشکالات و مشکلات این قانون، راه کارهای مناسب را با توجه به مقررات المللی به مراجع ذیربط پیشنهاد نموده، اصلاح قانون مبارزه با پول-شویی و آئین نامه اجرایی آن را درخواست نمایند.

پی نوشت ها

(۱) گروه اقدامات مالی مبارزه با پول شویی در سال ۱۹۸۹ توسط گروه جی ۷ کشورهای صنعتی جهان برای مبارزه با پول شویی تأسیس گردید.

(۲) این قوانین و مقررات عبارتند از کنوانسیون های سازمان ملل متحد شامل کنوانسیون وین برای مبارزه با قاچاق مواد مخدر و داروهای روان گردان مصوب ۱۹۸۸، کنوانسیون پالرمو برای مبارزه با جرائم سازمان یافته فراملی مصوب ۲۰۰۰، کنوانسیون مریدا برای مبارزه با فساد و ارتشاء مصوب ۲۰۰۳ و کنوانسیون های شورای همکاری اروپا در کنوانسیون مبارزه بر علیه پول شویی، رد یابی، توقیف و مصادره اموال مجرمانه مصوب ۱۹۹۱ و ۲۰۰۵ و دستورالعمل های اروپایی برای مبارزه با پول شویی مصوب سال ۱۹۹۱، ۲۰۰۱، ۲۰۰۵، ۲۰۰۶ و در نهایت ۴۹ توصیه گروه اقدامات مالی برای مبارزه با پول شویی و تأمین مالی تروریسم.

(۳) چهل توصیه گروه اقدامات مالی (FATF) مجموعه ای است کامل از تدابیر قابل اعمال در سیستم جزائی و قابل اتخاذ در نظام قانون گذاری و سیستم مالی و هم چنین به منظور مشارکت بین المللی در امر مبارزه با پول شویی. برای دریافت اطلاعات کامل به سایت گروه اقدامات مالی به آدرس

اینترنتی

<http://www.fatf-gafi.org> مراجعه نمایند.

(۴) این کمیته «Comité de Bâle» در سال ۱۹۷۴ برای تنظیم مقررات درخصوص کنترل عملیات بانکی بین المللی با شرکت بانک های مرکزی کشورهای آلمان، بلژیک، کانادا، ایالات متحده آمریکا، فرانسه، ایتالیا، ژاپن، لوگزامبورگ، هلند، انگلستان سوئد، و سوئیس تشکیل گردید.

(۵) بند ج ماده یک آئین نامه اجرایی قانون مبارزه با پول شویی شناسایی اولیه را «تطبیق و ثبت مشخصات اظهارشده توسط ارباب رجوع با مدارک شناسایی و در صورت اقدام توسط نماینده یا وکیل علاوه بر ثبت مشخصات وکیل یا نماینده، ثبت مشخصات اصیل» تعریف کرده است.

(۶) بند د ماده یک آئین نامه اجرایی قانون مبارزه با پول شویی شناسایی کامل را «شناسایی دقیق ارباب رجوع به هنگام ارائه خدمات پایه به شرح مذکور در بندهای «د» و «ه» ماده ۳ این آیین نامه می داند.

(۷) ماده ۳- تمامی اشخاص مشمول مکلف به شناسایی اولیه ارباب رجوع هنگام انجام هرگونه معامله، عملیات و ارائه خدمات بیش از سقف مقرر و یا هنگام وجود ظن به انجام پول شویی، به شرح زیر می باشند: الف- شناسایی اولیه شخص حقیقی ۱- شناسایی اولیه شخص حقیقی براساس شماره ملی و کدپستی محل سکونت و تطابق آن با اصل کارت ملی در حد متعارف صورت می پذیرد. تبصره - در صورت ارتباط بر خط اشخاص مشمول با سازمان ثبت احوال کشور و تطبیق از آن طریق، اخذ شناسنامه عکس دار یا گواهینامه رانندگی یا گذرنامه معتبر بلامانع می باشد. ۲- درخصوص اتباع خارجی، گذرنامه معتبر کشور متبوع که دارای مجوز ورود و اقامت باشد یا کارت هویت و یا برگ آمایش اتباع خارجی معتبر، مدارک شناسایی محسوب می گردد. تبصره - اجرای تمامی تکالیف مذکور در آیین نامه اجرایی قانون الزام اختصاص شماره ملی و کدپستی برای کلیه اتباع ایرانی هم چنان الزامی است. ب- شناسایی اولیه شخص حقوقی ۱- شناسایی اولیه شخص حقوقی بر اساس

شناسه ملی و کدپستی اقامتگاه قانونی شخص حقوقی و تطبیق آن با اصل یا تصویر مصدق کارت شناسه (مذکور در آیین نامه الزام استفاده از شناسه ملی اشخاص حقوقی) صورت می گیرد. ۲- درخصوص شخص حقوقی خارجی، شناسایی با اخذ مدارک مجوز فعالیت معتبر در ایران و شماره اختصاصی اتباع خارجی مأخوذه از پایگاه ملی اطلاعات اتباع خارجی صورت خواهد گرفت. ۳- شناسایی اولیه شخص حقیقی معرفی شده از سوی شخص حقوقی برابر ضوابط مقرر در مورد اشخاص حقیقی صورت خواهد پذیرفت. ۴- متصدیان شناسایی اولیه ارباب رجوع موظفند در مواردی که نسبت به اصالت مدارک شناسایی ارائه شده توسط ارباب رجوع ابهام داشته باشند، از طریق تحقیق از سایر نظام ها و پایگاه های اطلاعاتی و یا استعلام از مراجع ذی ربط قانونی مطلع نسبت به رفع ابهام و شناسایی اقدام نمایند. به هر حال، ارائه خدمت تا رفع ابهام متوقف می گردد.

۸) تبصره ذیل بند «و» ماده ۱ آئین نامه اجرائی قانون مبارزه با پولشویی مصوب ۱۳۸۸/۹/۱۱ هیئت وزیران. ۹) بند «ز» ماده ۱ آئین نامه اجرائی قانون مبارزه با پولشویی مقرر می دارد: سقف مقرر عبارتست از مبلغ یکصد و پنجاه میلیون (۱۵۰.۰۰۰.۰۰۰) ریال وجه نقد یا معادل آن به سایر ارزها و کالای گران بها هیئت وزیران در صورت نیاز، سقف مذکور را با توجه به شرایط اقتصادی کشور تعدیل خواهد نمود.

۱۰) در فرهنگ عمید سرّ به معنای راز، امر پوشیده و نهفته می باشد و در فرهنگ معین از سرّ به عنوان کار پوشیده و مخفی یاد شده است.